

**A REMARKABLE SAINT OF THE 4TH CENTURY**

**S** AINT CATHERINE was from Alexandria in Egypt. The emperor Maxentius is said to have come to the city, and Catherine stood up to him in defense of her faith and modesty. He punished her with exile and stole her wealth. Another story tells of the emperor inviting 50 philosophers to contend with her in public debate. The arguments of the learned men were no match for the 18 year old Catherine, who was then subjected to persecution by the authorities, using a wheel of spikes for torture.

She received the crown of martyrdom about the year 311. Eventually her remains were taken to the famous Monastery on Mt. Sinai, which has been known by her name for some fourteen hundred years. Her body remains enshrined in the monastery for veneration.

The reverence of St. Catherine is still widespread in the Church. Some of this is due to her association with the monastery, whose archives contain the cultural and religious treasures of the Byzantine, Arabic, Syrian, Latin and Slavonic ages in the Church. Then there is her devotion to learning, her steadfastness in Christian virtue and chastity, her love and loyalty to Christ even unto suffering and death -- these are no easy accomplishments! It is no wonder that the devotion of St. Catherine has persisted to our day, and that she will continue to rank among the great saints of the Church.



Бр.15

**WEEKLY PARISH BULLETIN**

№.15

11. Децембар 2016.

**СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА**

**СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ**

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

[protamilan@yahoo.com](mailto:protamilan@yahoo.com); [protamilan@gmail.com](mailto:protamilan@gmail.com)

**25. НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА**





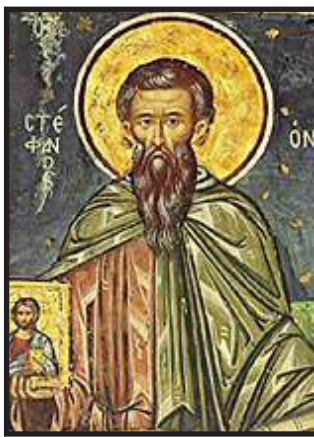
ДАНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЕ: Лк. 10, 25-37; АПОСТОЛ: Еф. 4, 1-6;

ДАНАС ЈЕ ПРАЗНИК:

**ПРЕПОДОБНОМУЧЕНИК СТЕФАН НОВИ**

Као негда Ана мајка Самуилова тако и Ана мајка Стефанова мољаше се Богу, да јој Бог да једнога сина. Молећи се тако једном у цркви Влахерни, пред иконом Пресвете Богородице, ухвати је лак сан, у коме она виде Пресвету Дјеву, као сунце сјајно, и чу глас од ње: „иди, жено, с миром, према молитви твојој имаш сина у утроби твојој.“ И заиста, заче Ана и роди сина, овога светога Стефана. У 16. години прими Стефан чин иночки на гори Аксентијевој, према Цариграду, од старца Јована, од кога се научи мудрости божанској и подвижништву. А када се старац Јован упокоји у Господу, Стефан оста на тој гори строго подвизавајући се и прилажући труд ка труду. Његова светост привуче му многе ученике. Када цар Константин Копроним прогоњаше иконе, још жешће од свога сквернога оца Лава Исаврјанина, Стефан се показа као ревносни заштитник поштовања светих икона. Безумни цар примаше разне гнусне клевете против Стефана, а и сам удешаваше разне сплетке, само да би Стефана сломио и с пута уклонио. Стефан би прогнан на острво Проконис, по том доведен у Цариград, окован и бачен у тамницу, где га сретеше 342 монаха сужња, из разних страна доведених и у тамницу због иконопоштовања вргнутих. У тамници они свршаваху све црквено правило као у манастиру. Опаки цар осуди Стефана на смрт. Светитељ предвиде своју смрт на 40 дана и опрости се с братијом. Слуге цареве извукоше га из тамнице и бијући га и трзајући вукоше га по улицама Цариградским, призивајући све оне, који су уз цара, да ударају камењем „противника царева“. Неко од јеретика удари дрветом светитеља по глави, и светитељ издахну. Као што св. Стефан првомученик пострада од Јевреја, тако и овај Стефан пострада од иконоборних јеретика. Пострада овај славни Христов војник 767. године у 53. години свога земнога живота, и би увенчан славом неувелом.



**СВ. НОВОМУЧЕНИК ХРИСТО**

Албански хришћанин, настањен у Цариграду, баштован по занимању. При продаји свога поврћа он се замери неком Турчину, који га оклевета пред судом, као да је обећао потурчити се, па порекао. После истјазана окован бачен у тамницу. У тамници неко му понуди да једе, што Христо одбије говорећи: „боље да се гладан јавим пред Христом мојим.“ По том извади завежљај новаца, што је имао под појасом и да једноме сужњу, с молбом, да му се за то одслужи неколико посмртних литургија. Посечен од Турака 1748. год. и прослављен за увек у царству Христа Бога.

**EVEN  
GOD  
DOESN'T  
PLAN TO  
JUDGE A  
MAN TILL  
THE END OF  
HIS DAYS;  
WHY  
SHOULD  
YOU AND I?**

|| || || || **БОЖИЋНИ ЈЕ ПОСТ** || || || ||  
СВАКЕ СУБОТЕ ОД 6 САТИ ЈЕ ВЕЧЕРЊА СЛУЖБА  
ПОСЛЕ ВЕЧЕРЊЕ ЈЕ ИСПОВЕСТ

**РАСУЂИВАЊЕ**

Читајући примере постојанства у вери и великодушности светитеља Божјих, и ми постајемо постојани у вери и великодушни. Када Копронимови људи нуђаху св. Стефана да се откаже иконопоштовања и тиме угоди цару иконоборцу, Стефан пружи руку, сави шаку и рече: „кад бих имао у себи само једну једину шаку крви, и њу би пролио за икону Христову“. У цара Маврикија било је шест синова, од којих шести и најмлађи беше још одојче. За тога најмлађег сина свог држаше цар у двору нарочиту дојкињу, која га храњаше. Цара Маврикија постиже тешка судба: Фока га збаци с престола и осуди на смрт, заједно са свих шест синова његових. На очи Маврикијеве синови његови беху један за другим убијани. Када дојкиња требаше да да шестога сина царева, да буде погубљен, она се великодушно сажали над судбом несрећнога цара и његове деце, па се у тренутку реши да сачува бар тога једнога сина царевог у животу. Зато, кад јој потражише с груди царевог сина, она потури свога синчића, те овај би посечен. Најзад би посечен и цар Маврикије. Најмлађи син цара Маврикија порасте, сматрајући дојкињу своју за мајку своју. Када му пак дојкиња откри сву тајну, он се уозиби веома, па одлучно остави свет и повуче се на гору Синајску, где се замонаши и посвети Богу, да би тим делом својим осветио онога невиног младенца, који је место њега у смрт бачен.

**БЕСЕДА**

**о томе како верни треба да расту**

*Држећи се истине у љубави да у свему узрастемо у ономе који је глава, Христос. (Еф. 4, 15)*

Ето свега што се од нас, браћо, тражи на овоме земном путовању: да се држимо истине и да живимо у љубави. Истина је откривена Христом Господом, и пример љубави је дат у Христу Господу. Нити се може доћи до истине мимо Христа Господа, нити се пак може наћи пример праве љубави мимо Њега. Видећи овај једини прави пут к светлости и спасењу у сплету многих лажних путова, апостол Павле претходно опомиње: да не будемо више мала деца, коју љуља и заноси сваки вјетар учења (4, 14). Истину може открити само Бог, праву љубав може показати само Бог. Један човек може знати више него други човек, но истину може открити само Бог. Човеку долазе мисли као ветар, и призраци чине му се истином. Обманут својим мислима један човек обмањује другог човека; заваран призрацима један човек заваара другог човека. А истина је у Бога и од Бога. Христос је, браћо, сва наша истина и сва наша љубав. Кад мислимо Христа, ми мислимо истину; кад делујемо по Христу, ми делујемо добро; кад љубимо Христа, ми љубимо љубав. Христом ми живимо, Христом растемо, Христом се обесмрћавамо и прослављамо. Он је наша глава – не само главар једнога друштва, него стварна глава једнога живог тела, кога смо ми чланови. Држећи се истине и љубави ми се удостојавамо вечно пребивати у том телу Христовоме.

О Христе Господе, пречудна истино и премила љубави наша, дођи у нас и прими нас у Себе. Теби слава и хвала вавек. Амин.

**ДАНАС У 1 САТ ПОЧИЊЕ ГОДИШЊА СКУПШТИНА.**

**Желимо да захвалимо Предрагу Зеленковићу за даривани данашњи ручак за покој души своје супруге Миле, а који су наше вредне сестре припремиле.**